

udbning ligger saa overordentlig klart og utvivlsomt for, at jeg ikke tror, det nytter Noget at gjøre Indvending derimod. Naar det ærede Medlem søger at forsvare sig med, at vi have givet 2 Mill. til Feltstykt, da har jeg allerede i Betænkningen gjort opmærksom paa, at denne Bevilling altid er bleven betragtet paa en helt anden Maade og altid er holdt udenfor Beregningen. Og hvorfor? Fordi der er en væsentlig Forskjel mellem den Bevilling, der her er Tale om, og Bevillingen til Feltstyktet. Hvad var nemlig Bevillingen til Feltstyktet? Det var en Bevilling af en Kanon, hvis Betydning Ingen betvivlede, og med Hensyn til hvilken Enhver havde fuldstændig Sikkerhed for, at den ikke kom i Strid med vort Forsvarsvæsen, men at den tjente til Udviikling netop af det, vi vilde have udviklet; men om den foreliggende Bevilling gjælder derimod netop det Modsatte. Desuden var Bevillingen til Feltstyktet ikke bindende for Fremtiden, og den største Del af den blev givet i det første Aar, og kun den mindste Del af den blev ubbetalt det næste Aar (Berg: Den blev givet paa et længere Tidrum!). Nei, den langt overvejende Del blev ubbetalt det første Aar og kun den mindste Del senere; men den bandt ikke Fremtiden. Ved denne Bevilling binde vi os derimod finantskielt, og derfor kan jeg meget godt forstaa, at den for den nærværende Regjerings nærmeste Venner i Høire har stor Betydning, idet den netop binder dem, der stemme for Bevillingen, saaledes, at de næste Aar faae meget ondt ved at komme bort fra at give henvendte Millioner Kr. aarlig ekstraordinært. Det er jo den finantsielle Betydning af Forslaget. Med Hensyn til det Politiske skal jeg blot fremhæve, hvad jeg tror, Enhver, der har fulgt vor tidligere Stilling i Forsvarssagen, vil indrømme. Det er tre Punkter, som det her navnlig for os kommer an paa at hævde med Hensyn til Forslaget. Det første Punkt er det, at vi styrke det bevægelige levende Forsvar og ikke lægge Hovedvægten paa de faste Forter, det andet er, at vi ikke samle alle vore Kræfter paa Sjælland eller navnlig om Kjøbenhavn, men søge at holde Forsvaret saaledes, at vi ikke opgive ogsaa at forsvare Sylland og Fyn. Det er det andet Hovedpunkt, som vi bestandig have fremhævet imod Regjeringen, navnlig mod Slutningen, navnlig efter Opløsningen i 1876. Men hvad gjør dette Forslag? Det bevirker netop det Modsatte. Det ærede Medlem siger, at det er ikke mod Forsvarsplanen, thi det sigter ikke til faste Forter, og der behøves ikke nogen Indkomststat til dets Gjennemførelse. Jeg vil ikke lægge det ærede Medlem nogen Bankelighed i Veien, fordi han ikke foreslaar nogen Indkomststat; men jeg siger, at Forslaget driver os i en Retning, der er modsat den, vi ville gaa, thi hvad er det, vi ville? Vi ville have en Syrre til bevægeligt Forsvar. Vi ville ingenlunde opgive Forsvaret;

men da vi netop ere komne til den Erkjendelse — og det desto mere, jo mere vi have set, hvorledes Forsvaret har udviklet sig —, at et virkeligt Forsvar, der skal have Betydning for Landet paa forskjellig Maade, maa bygges paa et bevægeligt Forsvar, gaa ud paa at styrke Hærens Kampdygtighed og navnlig udvikle det flydende Forsvar, kunne vi ikke gaa ind paa dette Forslag, da vi derved gaa lige stik imod denne Erkjendelse. Vi have jo kun visse Kræfter at raade over, men vi vilde herved give saa store Bevillinger til at styrke et Fæstningsforsvar af Kjøbenhavn, at Kræfterne udtømmes. Derfor siger jeg, at denne Bevilling er ikke blot militært unyttig, men den er skadelig; den fører til, at vi binde vore Kræfter saaledes til disse Kanoner og til disse Forter om Kjøbenhavn, at vi ingen Midler faae tilovers til at udvikle et bevægeligt Forsvar, navnlig et flydende. Den ærede Ordfører sagde, at jeg havde været med til at foreslaa en 14tes Kanon og et Skib til en saadan Kanon. Ja, ganske vist, jeg er ingen Modstander af, at Flaaden forsynes med pantserbrydende Kanoner; men hvad vi kunne gjøre for at styrke Flaaden, er at gaa i Retning af den Plan, vi ville følge, hvorimod det, vi gjøre for at styrke Fæstningsforsvaret, er at gaa i modsat Retning og at luffe for den Retning, i hvilken vi bestandig have villet gaa, nemlig i Retning af det bevægelige Forsvar. At det er en Selvfølge, at vi ved at anvende saa store Summer til at forsvare Kjøbenhavn komme endnu længere bort fra Fyns og Syllands Forsvar, behøver jeg ikke nærmere at paavise. Sluttelig skal jeg bemærke, at i Slutningen af vor Betænkning staar der endel Bemærkninger om, at der endnu mangler adskillige Oplysninger. Dette er forsaavidt ikke længere rigtigt, som disse Oplysninger ere komne nu i det sidste Dieblif. Jeg har havt Leilighed til at se dem; men de have ikke været tilgængelige for Medlemmerne i længere Tid end siden igaar Eftermiddags. Af de ærede Medlemmer har vist Ingen set dem siden igaar, da de kom frem, og de ere altsaa endnu ukjendte. Jeg vil nu sige, at selv om man maatte være af en noget anden Mening end jeg med Hensyn til disse Kanoners finantsielle og militære Betydning, forstaaer jeg ikke, hvorledes man ved denne Behandling kan stemme for et saa stort Spørgsmaal, naar der er en hel Mængde Oplysninger, som man ikke har kunnet sætte sig ind i, fordi de først ere komne i det sidste Dieblif. Og jeg vil erindre om, hvad jeg ligeledes har omtalt i Slutningen af Betænkningen, hvorledes det er gaaet i de sidste Aar med Forlangendet om disse Kanoner. Først forlangte man et Kaliber, saa forlangte man et større og igjen et større og tilsidt igjen et andet Kaliber. Man har dernæst aldrig vist, hvor de skulde staa. Den ene Gang skulde de opstilles i Kasematterne; men saa blev det paavist, saa vidt jeg erindrer af et Medlem i det andet Thing, at der ingen